

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2000/59/EG
av den 27 november 2000
om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
 ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
 gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
 yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, mot
 bakgrund av det gemensamma utkast som godkändes av förlik-
 ningskommittén den 18 juli 2000, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapens miljöpolitik syftar till en hög skyddsnivå.
 Den är grundad på försiktighetsprincipen samt på prin-
 cipen om att förorenaren bör betala och att förebyg-
 gande åtgärder bör vidtas.
- (2) Ett viktigt område för gemenskapens åtgärder när det
 gäller sjötransport är att minska föroreningen av haven.
 Detta kan uppnås genom att internationella konven-
 tioner, koder och resolutioner iakttas samtidigt som
 friheten för sjöfarten i enlighet med Förenta nationernas
 havsrättskonvention bibehålls tillsammans med friheten
 att tillhandahålla tjänster i enlighet med gemenskapslag-
 stiftningen.
- (3) Gemenskapen är allvarligt oroad över den förorening av
 medlemsstaternas hav och kuster som orsakas av utsläpp
 av avfall och lastrester från fartyg, och särskilt över
 tillämpningen av 1973 års internationella konvention till
 förhindrande av förorening från fartyg, ändrad genom
 1978 års protokoll till konventionen (Marpol 73/78), i
 vilket det regleras vilket avfall som kan släppas ut från
 fartyg i den marina miljön och enligt vilket de stater
 som är parter i konventionen skall sörja för att adekvata
 mottagningsanordningar tillhandahålls i hamnarna.
 Samtliga medlemsstater har ratificerat Marpol 73/78.
- (4) Skyddet av den marina miljön kan förbättras genom att
 minska utsläppen i haven av fartygsgenererat avfall och
 lastrester. Detta kan uppnås genom att öka tillgången till

och användningen av mottagningsanordningar samt
 genom att förbättra kontrollen av efterlevnaden. I sin
 resolution av den 8 juni 1993 om en gemensam politik
 för säkerhet till sjöss ⁽⁵⁾ inkluderade rådet bland sina
 prioriterade åtgärder ökad tillgång till och användning
 av mottagningsanordningar inom gemenskapen.

- (5) I rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om
 tillämpning av internationella normer för säkerhet på
 fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och
 arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper
 gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas
 territorialvatten (hamnstatskontroll) ⁽⁶⁾ föreskrivs att
 fartyg som utgör ett oacceptabelt hot mot den marina
 miljön inte får gå till sjöss.
- (6) Förorening av haven har av naturliga skäl gränsöverskri-
 dande konsekvenser. Med hänsyn till subsidiaritetsprin-
 cipen är åtgärder på gemenskapsnivå det effektivaste
 sättet att säkerställa gemensamma miljöstandarder för
 fartyg och hamnar i gemenskapen.
- (7) Ett direktiv är med hänsyn till proportionalitetsprincipen
 ett lämpligt rättsligt instrument eftersom det utgör en
 ram för medlemsstaternas enhetliga och obligatoriska
 tillämpning av miljöstandarder samtidigt som det ger
 varje medlemsstat rätt att besluta om vilka verktyg för
 genomförandet som bäst passar medlemsstatens natio-
 nella system.
- (8) Överensstämmelse med befintliga regionala avtal, till
 exempel 1974/1992 års konvention om skydd av Öster-
 sjöområdets marina miljö bör säkerställas.
- (9) För att bättre förhindra förorening och undvika sned-
 vridning av konkurrensen bör miljökraven gälla alla
 fartyg, oavsett vilken flagg de för och adekvata mottag-
 ningsanordningar bör finnas tillgängliga i samtliga
 hamnar i gemenskapen.
- (10) Genom adekvata mottagningsanordningar i hamn bör
 användarnas behov, från största handelsfartyg till minsta
 fritidsbåt, och miljökraven tillgodoseas utan att orsaka
 onödig försening för de fartyg som använder dem. Skyl-
 digheten att se till att adekvata mottagningsanordningar
 i hamn finns tillgängliga ger medlemsstaterna en hög
 grad av frihet att ordna avfallsmottagningen på det sätt
 som passar dem bäst och ger dem bland annat möjlighet
 att tillhandahålla fasta mottagningsanläggningar eller att

⁽¹⁾ EGT C 271, 31.8.1998, s. 79 och
 EGT C 148, 28.5.1999, s. 7.

⁽²⁾ EGT C 138, 18.5.1999, s. 12.

⁽³⁾ EGT C 198, 14.7.1999, s. 27.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 11 februari 1999 (EGT C 150,
 28.5.1999, s. 432), bekräftat den 16 september 1999, rådets
 gemensamma ståndpunkt av den 8 november 1999 (EGT C 10,
 13.1.2000, s. 14) och Europaparlamentets beslut av den 14 mars
 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT). Europaparlamentets beslut av
 den 6 september 2000 och rådets beslut av den 14 september
 2000.

⁽⁵⁾ EGT C 271, 7.10.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 157, 7.7.1995, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv
 98/42/EG (EGT L 184, 27.6.1998, s. 40).

- utse tjänsteleverantörer som vid behov transporterar rörliga enheter för mottagning av avfall till hamnarna. Denna skyldighet innebär även en skyldighet att tillhandahålla alla tjänster och/eller andra kompletterande åtgärder som krävs för en korrekt och lämplig användning av dessa anordningar.
- (11) Tillgången till adekvata anordningar kan förbättras genom aktuella planer för mottagande och hantering av avfall vilka fastställs i samråd med berörda parter.
- (12) Mottagningsanordningarna i hamn kan göras effektivare genom att kräva att fartygen skall anmäla sina behov av att utnyttja mottagningsanordningarna. Genom denna anmälan tillhandahålls även uppgifter för att effektivt planera avfallshantering. Avfall från fiskefartyg och fritidsbåtar som godkänts för att transportera högst 12 passagerare får hanteras av mottagningsanordningarna utan föranmälan.
- (13) Fartygsgenererat avfall som släpps ut till sjöss kan minskas genom att alla fartyg åläggs att avlämna sitt avfall i mottagningsanordningar innan de lämnar hamnen. För att kunna förena intresset av smidiga sjötransporter och skyddet av miljön bör undantag från detta krav vara möjliga med hänsyn till tillräcklig särskild lagringskapacitet ombord, möjligheten att avlämna vid en annan hamn utan risk för utsläpp till sjöss och särskilda ordningar för avlämning som antagits i enlighet med internationell rätt.
- (14) Med hänsyn till principen om att förorenaren betalar bör kostnaderna för hamnarnas mottagningsanordningar, inbegripet behandlingen och bortscaffandet av fartygsgenererat avfall, betalas av fartygen. För att skydda miljön bör man genom avgiftssystemet uppmuntra till att fartygsgenererat avfall avlämnas i hamnar i stället för att släppas ut till sjöss. Detta kan underlättas genom att man ser till att alla fartyg bidrar till kostnaderna för mottagning och hantering av fartygsgenererat avfall för att minska det ekonomiska incitamentet att släppa ut det till sjöss. Med hänsyn till subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna enligt nationell lagstiftning och nuvarande praxis behålla befogenheten att fastställa om och i vilken utsträckning de avgifter som är relaterade till de kvantiteter som faktiskt avlämnats av fartygen skall inkluderas i systemet för kostnadstäckning för användningen av hamnens mottagningsanordningar. Avgifterna för att använda dessa anordningar bör vara rättvisa, icke-diskriminerande och medge insyn.
- (15) Fartyg som alstrar mindre mängder av fartygsgenererat avfall bör behandlas förmånligare inom kostnadstäckningssystemen. Gemensamma kriterier skulle göra det lättare att identifiera sådana fartyg.
- (16) För att undvika en onödig börda för de berörda parterna kan fartyg som används i tidtabellsbunden trafik med täta och regelbundna hamnanlöp undantas från vissa skyldigheter enligt detta direktiv, om det finns tillräckliga bevis för att åtgärder vidtagits för att säkerställa att avfall avlämnas samt att avgifter betalas.
- (17) Lastrester bör avlämnas till mottagningsanordningar i hamn i enlighet med Marpol 73/78. Enligt Marpol 73/78 krävs det att lastrester från fartyg avlämnas till mottagningsanordning i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla kraven för tankrengöring. Användaren av mottagningsanordningen bör betala eventuella avgifter för sådan avlämning eftersom användaren vanligtvis anges i avtalen mellan berörda parter eller i andra lokala överenskommelser.
- (18) Det är nödvändigt att genomföra riktade inspektioner för att kontrollera att detta direktiv efterlevs. Såväl antalet sådana inspektioner som de påföljder som påförs bör vara tillräckliga för att förhindra att detta direktiv inte efterlevs. Av effektivitets- och kostnadseffektivitets-skäl får sådana inspektioner ske inom ramen för direktiv 95/21/EG, när så är tillämpligt.
- (19) Medlemsstaterna bör se till att det finns en ordentlig administrativ ram så att mottagningsanordningarna i hamn kan fungera på ett tillfredsställande sätt. Enligt Marpol 73/78 bör påståenden om brister hos mottagningsanordningar lämnas till Internationella sjöfartsorganisationen (IMO). Samma information kan samtidigt tillställas kommissionen för kännedom.
- (20) Ett informationssystem för identifiering av förorenande eller potentiellt förorenande fartyg skulle underlätta kontrollen av efterlevnaden av detta direktiv och vara värdefullt för att utvärdera hur detta direktiv genomförs. Informationssystemet Sirenac som upprättades enligt samförståndsavtalet om hamnstatskontroll (Paris MoU) erbjuder en stor del av den ytterligare information som behövs för detta ändamål.
- (21) Det är nödvändigt att en kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna biträder kommissionen vid den faktiska tillämpningen av detta direktiv. Eftersom de åtgärder som behövs för att genomföra detta direktiv är åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾ bör beslut om dessa åtgärder fattas i enlighet med det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.
- (22) Vissa bestämmelser i detta direktiv får utan att dess räckvidd utvidgas ändras enligt det förfarandet för att ta hänsyn till gemenskapsinstrument och IMO-instrument som träder i kraft i framtiden, för att säkerställa att de genomförs på ett harmoniserat sätt.

(1) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att minska utsläppen till sjöss av fartygsgenererat avfall och lastrester, särskilt olagliga utsläpp, från fartyg som anlöper hamnar i gemenskapen, genom att öka tillgången till och användningen av mottagningsanordningar för fartygsgenererat avfall och lastrester och därigenom förbättra skyddet av den marina miljön.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *fartyg*: alla typer av havsgående fartyg som framförs i marin miljö, inklusive bärplansbåtar, svävare, undervattensfarkoster och flytande farkoster,
- b) *Marpol 73/78*: 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg, ändrad genom 1978 års protokoll, i den lydelse den har den dag då detta direktiv antas,
- c) *fartygsgenererat avfall*: allt avfall, även toalettavfall och andra rester än lastrester, som uppstår under ett fartygs drift och som omfattas av bilagorna I, IV och V till Marpol 73/78, samt lastrelaterat avfall enligt definitionen i riktlinjerna för genomförandet av bilaga V till Marpol 73/78,
- d) *lastrester*: sådana rester av lastmaterial ombord, i lastrum eller tankar som finns kvar efter avslutad lossning och rengöring, och omfattar också överskott och spill som uppkommer i samband med lastning och lossning,
- e) *mottagningsanordningar i hamn*: alla fasta, flytande eller rörliga anordningar som kan ta emot fartygsgenererat avfall eller lastrester,
- f) *fiskefartyg*: alla fartyg som är utrustade eller i kommersiellt syfte används för att fånga fisk eller andra levande tillgångar ur havet,
- g) *fritidsbåt*: alla fartyg, oavsett typ och framdrivningssätt, avsedda för sport- eller fritidsändamål,
- h) *hamn*: en plats eller ett geografiskt område som tillskapats genom sådana förbättringsarbeten och med sådan utrustning att främst mottagande av fartyg, inbegripet fiskefartyg och fritidsbåtar, möjliggörs.

Utan att det påverkar tillämpningen av definitionerna i punkterna c och d skall "fartygsgenererat avfall" och "lastrester"

betraktas som avfall i den mening som avses i artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall ⁽¹⁾.

Artikel 3

Tillämpningsområde

Detta direktiv skall tillämpas på

- a) alla fartyg, inbegripet fiskefartyg och fritidsbåtar, oberoende av deras flagg, som anlöper eller framförs i en medlemsstats hamn, med undantag för örlogsfartyg, militära hjälpfartyg eller andra fartyg som ägs och drivs av staten och som för närvarande endast används i statlig, icke-kommersiell tjänst, och
- b) alla hamnar i medlemsstaterna som normalt anlöps av fartyg som omfattas av punkt a.

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att se till att fartyg som undantagits från detta direktivs tillämpningsområde enligt första stycket punkt a skall avlämna sitt fartygsgenererade avfall och sina lastrester på ett sätt som, i den utsträckning det är rimligt och praktiskt genomförbart, överensstämmer med detta direktiv.

Artikel 4

Mottagningsanordningar i hamn

1. Medlemsstaterna skall se till att det finns tillgång till mottagningsanordningar som är adekvata för att tillgodose behoven hos de fartyg som normalt använder hamnen utan att dessa orsakas onödigt dröjsmål.
2. För att mottagningsanordningarna skall vara adekvata skall de kunna ta emot de typer och mängder av fartygsgenererat avfall och lastrester från de fartyg som normalt använder den hamnen, med beaktande av hamnanvändarnas operativa krav, hamnens storlek och geografiska belägenhet, den typ av fartyg som anlöper hamnen och de undantag som medges i artikel 9.
3. Medlemsstaterna skall fastställa förfaranden, i enlighet med vad som överenskommits inom Internationella sjöfartsorganisationen, för rapportering till hamnstaten om påstådda brister hos mottagningsanordningar.

Artikel 5

Planer för mottagande och hantering av avfall

1. En lämplig plan för mottagande och hantering av avfall skall utarbetas och genomföras för varje hamn efter samråd med de berörda parterna, särskilt hamnanvändarna eller deras företrädare, med hänsyn till kraven i artiklarna 4, 6, 7, 10 och 12.Utförliga krav för utarbetandet av sådana planer anges i bilaga I.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 96/350/EG (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).

2. De planer för mottagande och hantering av avfall som avses i punkt 1 får, då så erfordras av effektivitetsskäl, utarbetas på regional nivå med lämplig medverkan från varje hamn, under förutsättning att behovet av och tillgången på mottagningsanordningar specificeras för varje enskild hamn.

3. Medlemsstaterna skall utvärdera och godkänna planen för mottagande och hantering av avfall, övervaka dess genomförande och säkerställa att den godkänns ånyo åtminstone vart tredje år och efter det att hamnens verksamhet förändrats på ett betydande sätt.

Artikel 6

Anmälan

1. Befälhavaren på alla fartyg, utom fiskefartyg eller fritidsbåtar, som godkänts för att transportera högst 12 passagerare och som är på väg till en hamn i gemenskapen, skall sanningsenligt och noggrant fylla i formuläret i bilaga II och anmäla denna information till den myndighet eller det organ som utsetts för detta ändamål av den medlemsstat där hamnen är belägen

- a) minst 24 timmar före ankomsten om anlöps hamnen är känd, eller
- b) så snart anlöps hamnen är känd, om denna information är tillgänglig mindre än 24 timmar före ankomsten, eller
- c) senast när fartyget lämnar föregående hamn, om resan varar mindre än 24 timmar.

Medlemsstaterna får besluta att informationen skall anmälas till den som driver hamnens mottagningsanordning, som skall vidarebefordra den till den berörda myndigheten.

2. Den information som avses i punkt 1 skall förvaras ombord åtminstone till nästa anlöps hamn och skall på begäran tillhandahållas myndigheterna i medlemsstaterna.

Artikel 7

Avlämning av fartygsgenererat avfall

1. Befälhavaren på ett fartyg som anlöper en hamn i gemenskapen skall, innan fartyget lämnar hamnen, avlämna allt fartygsgenererat avfall till en mottagningsanordning i hamnen.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 får ett fartyg fortsätta till nästa hamn utan att ha avlämnat sitt fartygsgenererade avfall om det av den information som lämnats i enlighet med artikel 6 och bilaga II framgår att det finns tillräcklig lagringskapacitet avsedd för allt fartygsgenererat avfall som har ackumulerats och kommer att ackumuleras under fartygets planerade resa till avlämningshamnen.

Om det finns goda skäl att tro att adekvata mottagningsanordningar inte är tillgängliga i den hamn där avlämningen är avsedd att äga rum, eller om denna hamn är okänd, och det därför finns risk för att avfallet kommer att släppas ut till sjöss skall medlemsstaten vidta alla nödvändiga åtgärder för att

förhindra marin förorening, om nödvändigt genom att kräva att fartyget avlämnar sitt avfall innan det lämnar hamnen.

3. Punkt 2 skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av strängare avlämningskrav för fartyg vilka har antagits i enlighet med internationell rätt.

Artikel 8

Avgifter för fartygsgenererat avfall

1. Medlemsstaterna skall se till att kostnaderna för mottagningsanordningarna för fartygsgenererat avfall, inbegripet behandlingen och bortskaftet av avfallet, täcks genom en avgift som tas ut från fartygen.

2. Kostnadstäckningssystemen för användning av mottagningsanordningar i hamn får inte utgöra ett incitament för fartyg att släppa ut avfallet i havet. För att uppnå detta skall följande principer tillämpas på andra fartyg än fiskefartyg och fritidsbåtar som godkänts för att transportera högst 12 passagerare:

- a) Alla fartyg som anlöper en hamn i en medlemsstat skall i betydande utsträckning bidra till de kostnader som avses i punkt 1, oavsett om fartyget i fråga faktiskt använder anordningarna. Detta kan innebära att avgiften inkluderas i hamnavgiften eller att en separat schablonavgift tas ut för avfall. Avgifterna får differentieras med hänsyn till bl.a. fartygets kategori, typ och storlek.
- b) Den del av kostnaderna som inte täcks av den avgift som avses i punkt a skall i förekommande fall täckas på grundval av de typer och mängder av fartygsgenererat avfall som faktiskt lämnas av fartyget.
- c) Avgifterna får nedsättas om fartygets miljöledning, utförande, utrustning och drift är sådan att dess befälhavare kan påvisa att fartyget alstrar minskade mängder fartygsgenererat avfall.

3. För att säkerställa att avgifterna är rättvisa, icke-diskriminerande, medger insyn och speglar kostnaderna för de anordningar och tjänster som tillhandahålls och, i förekommande fall, används, bör de som använder hamnen informeras om avgifternas belopp och grunden för beräkningen av dem.

4. Kommissionen skall inom tre år efter den dag som nämns i artikel 16.1 lägga fram en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet om effekterna av de olika kostnadstäckningssystem som antagits i enlighet med punkt 2 avseende den marina miljön och avfallsströmmarna. Denna rapport skall utarbetas i samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter och företrädare för hamnarna.

Kommissionen kommer, vid behov mot bakgrund av denna utvärdering, lägga fram ett förslag om en ändring av detta direktiv genom inrättandet av ett system som innebär att alla fartyg som anlöper en av medlemsstaternas hamnar erlägger en avgift som motsvarar en lämplig procentsats, dock inte mindre än en tredjedel, av de kostnader som avses i punkt 1, oberoende av om de utnyttjar anordningarna, eller ett alternativt system som ger motsvarande resultat.

*Artikel 9***Undantag**

1. När fartyg används i tidtabellsbunden trafik med täta och regelbundna hamnanlöp och det finns tillräckliga bevis för att åtgärder vidtagits för att säkerställa att fartygsgenererat avfall avlämnas och att avgifter betalas i en av hamnarna längs fartygets rutt, får medlemsstaterna i de berörda hamnarna undanta dessa fartyg från förpliktelserna i artikel 6, artikel 7.1 och artikel 8.

2. Medlemsstaterna skall regelbundet och åtminstone en gång om året underrätta kommissionen om undantag som beviljas i enlighet med punkt 1.

*Artikel 10***Avlämning av lastrester**

Befälhavaren på ett fartyg som anlöper en hamn i gemenskapen skall se till att lastrester avlämnas till en mottagningsanordning i hamnen i enlighet med bestämmelserna i Marpol 73/78. Avgiften för avlämning av lastrester skall erläggas av den som använder mottagningsanordningen.

*Artikel 11***Kontroll av efterlevnad**

1. Medlemsstaterna skall se till att alla fartyg kan underkastas en inspektion för att kontrollera att de uppfyller vad som föreskrivs i artiklarna 7 och 10 och att ett tillräckligt antal sådana inspektioner utförs.

2. Beträffande inspektioner av andra fartyg än fiskefartyg och fritidsbåtar som godkänts för att transportera högst 12 passagerare skall följande gälla:

- a) När medlemsstaterna väljer ut vilka fartyg som skall inspekteras skall särskild uppmärksamhet ägnas
 - fartyg som inte har fullgjort anmälningsplikten enligt artikel 6,
 - fartyg för vilka man vid granskningen av den information som lämnats av befälhavaren i enlighet med artikel 6 konstaterat andra skäl för att tro att fartyget inte uppfyller bestämmelserna i detta direktiv.
- b) En sådan inspektion får ske inom ramen för direktiv 95/21/EG, när så är tillämpligt, och det direktivets krav på att minst 25 procent av fartygen skall inspekteras skall gälla, oavsett ramen för inspektionerna.
- c) Om den berörda myndigheten inte är nöjd med resultatet av denna inspektion skall den se till att fartyget inte lämnar hamnen förrän det har avlämnat sitt fartygsgenererade avfall och lastrester till en mottagningsanordning i hamn i enlighet med artiklarna 7 och 10.
- d) När det finns tydliga bevis för att ett fartyg har lämnat hamnen utan att ha fullgjort sina skyldigheter enligt artiklarna 7 eller 10 skall den behöriga myndigheten i nästa anlöpshamn informeras om detta och ett sådant fartyg skall,

utan att detta påverkar tillämpningen av de påföljder som avses i artikel 13, inte tillåtas lämna den hamnen förrän en mer ingående bedömning av faktorer som gäller fartygets efterlevnad av detta direktiv har ägt rum, såsom riktigheten hos den information som lämnats enligt artikel 6.

3. Medlemsstaterna skall, i den mån det behövs, fastställa kontrollförfaranden för fiskefartyg och fritidsbåtar som godkänts för att transportera högst 12 passagerare för att se till att de uppfyller tillämpliga krav i detta direktiv.

*Artikel 12***Kompletterande åtgärder**

1. Medlemsstaterna skall
 - a) vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att befälhavare och de som tillhandahåller mottagningsanordningar i hamn samt andra berörda personer erhåller tillräcklig information om vilka skyldigheter som åligger dem enligt detta direktiv, och att de fullgör dem,
 - b) utse lämpliga myndigheter eller organ för att utföra uppgifterna enligt detta direktiv,
 - c) åstadkomma ett samarbete mellan sina berörda myndigheter och handelsorganisationer för att se till att direktivet genomförs effektivt,
 - d) se till att den information som anmäls av befälhavare i enlighet med artikel 6 blir föremål för en lämplig granskning,
 - e) se till att formaliteterna i samband med användningen av mottagningsanordningar i hamn är enkla och snabba så att man därigenom skapar ett incitament för befälhavare att använda dessa anordningar och undviker onödigt dröjsmål för fartygen,
 - f) se till att kommissionen erhåller en kopia av de påståenden om brister hos mottagningsanordningar i hamn som avses i artikel 4.3,
 - g) se till att behandling, återvinning och bortskaftande av fartygsgenererat avfall och lastrester sker i enlighet med direktiv 75/442/EEG och annan tillämplig gemenskapslagstiftning rörande avfall, särskilt rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spillolja⁽¹⁾ och rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall⁽²⁾.
 - h) i enlighet med nationell lagstiftning se till att varje person som är inbegripen i leverans av eller mottagande av fartygsgenererat avfall eller lastrester kan begära skadestånd vid oskäligt dröjsmål.

2. Avlämning av fartygsgenererat avfall och lastrester skall betraktas som övergång till fri omsättning enligt artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾. Tullmyndigheterna skall avstå från att kräva en summarisk deklaration i enlighet med artikel 45 i gemenskapens tullkodex.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 23. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽²⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/31/EEG (EGT L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽³⁾ EGT L 302, 19.10.1992. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 955/99 (EGT L 119, 7.5.1999, s. 1).

3. Medlemsstaterna och kommissionen skall samarbeta för att inrätta ett lämpligt informations- och tillsynssystem, som åtminstone täcker hela gemenskapen i syfte att

— förbättra identifieringen av fartyg som inte har avlämnat sitt fartygsgenererade avfall och sina lastrester i enlighet med detta direktiv,

— utvärdera om målsättningarna i artikel 1 i direktivet har uppnåtts.

4. Medlemsstaterna och kommissionen skall samarbeta för att ta fram gemensamma kriterier för att identifiera de fartyg som avses i artikel 8.2 c.

Artikel 13

Påföljder

Medlemsstaterna skall fastställa ett påföljdssystem för brott mot de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa påföljder tillämpas. De föreskrivna påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 14

Föreskrivande kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 12.1 i direktiv 93/75/EEG⁽¹⁾, nedan kallad kommittén.

2. I de fall som det hänvisas till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i nämnda beslut.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 15

Ändringsförfarande

Bilagorna till detta direktiv, definitionen i artikel 2 b samt hänvisningarna till gemenskapsinstrument och IMO-instrument får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 14.2 för att bringa dem i överensstämmelse med sådana åtgärder från gemenskapens eller IMO:s sida som har trätt i kraft, under förutsättning att sådana ändringar inte innebär att räckvidden för detta direktiv utökas.

Bilagorna till detta direktiv får vidare ändras i enlighet med samma förfarande när detta är nödvändigt för att förbättra den ordning som inrättas genom detta direktiv, under förutsättning

att sådana ändringar inte innebär att räckvidden för detta direktiv utökas.

Artikel 16

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 28 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Såvitt gäller toalettavfall, som avses i artikel 2 c, skall emellertid genomförandet av detta direktiv skjutas upp till 12 månader efter det att bilaga IV till Marpol 73/78 har trätt i kraft, varvid den skillnad som görs i Marpol 73/78 mellan nya och befintliga fartyg skall respekteras.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall medlemsstaterna själva utfärda.

Artikel 17

Utvärdering

1. Medlemsstaterna skall vart tredje år överlämna en lägesrapport till kommissionen om direktivets genomförande.

2. Kommissionen skall, på grundval av de rapporter från medlemsstaterna som avses i punkt 1, överlämna en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet om hur det system som föreskrivs i detta direktiv fungerar, och om nödvändigt lägga fram förslag beträffande genomförandet av detta direktiv.

Artikel 18

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 19

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 november 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

L. FABIUS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 247, 5.10.1993, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/74/EG (EGT L 276, 13.10.1998, s. 7).

BILAGA I

KRAV PÅ PLANER FÖR MOTTAGANDE OCH HANTERING AV AVFALL I HAMNAR

(enligt artikel 5)

Planerna skall omfatta alla typer av fartygsgenererat avfall och lastrester från fartyg som normalt anlöper hamnen och skall utarbetas med hänsyn till hamnens storlek och med hänsyn till den typ av fartyg som anlöper hamnen.

Följande punkter skall ingå i planerna:

- En bedömning av behovet av mottagningsanordningar mot bakgrund av behoven hos de fartyg som normalt anlöper hamnen.
- En beskrivning av mottagningsanordningarnas typ och kapacitet.
- En ingående beskrivning av förfarandena för mottagande och uppsamling av fartygsgenererat avfall och lastrester.
- En beskrivning av avgiftssystemet.
- Förfaranden för att rapportera påstådda brister hos mottagningsanordningar.
- Förfaranden för fortlöpande samråd med användare av hamnen, avfallshanterare, terminaloperatörer och andra berörda parter.
- Typ och mängd av fartygsgenererat avfall och lastrester som tas emot och hanteras.

Planerna bör dessutom omfatta följande information:

- En sammanfattning av gällande lagstiftning och formaliteter i samband med avlämning.
- Angivande av den eller de personer som ansvarar för planens genomförande.
- En beskrivning av utrustning och processer för förbehandling i hamnen, om sådana finns.
- En beskrivning av metoder som används för att registrera den faktiska användningen av anordningarna.
- En beskrivning av metoder som används för att registrera de mängder av fartygsgenererat avfall och lastrester som tas emot.
- En beskrivning av hur det fartygsgenererade avfallet och lastresterna bortscaffas.

Förfarandena för mottagning, uppsamling, lagring, behandling och bortscaffande bör i alla avseenden överensstämma med ett miljöledningssystem som utformats så att verksamhetens inverkan på miljön successivt minskar. Sådan överensstämmelse anses föreligga om förfarandena är förenliga med rådets förordning (EEG) nr 1836/93 av den 29 juni 1993 om frivilligt deltagande för industriföretag i gemenskapens miljöstyrnings- och miljörevisionsordning⁽¹⁾.

Information som skall lämnas till alla som använder hamnen:

- Kort omnämnande av hur viktigt det är att fartygsgenererat avfall och lastrester avlämnas på korrekt sätt.
- Beskrivning av var de anordningar som hör till varje kaj-/ankarplats är belägna samt en skiss eller karta.
- Förteckning över den typ av fartygsgenererat avfall och lastrester som normalt hanteras.
- Förteckning över kontaktställen, operatörer och tjänster som erbjuds.
- Beskrivning av avlämningsförfaranden.
- Beskrivning av avgiftssystem.
- Förfaranden för att rapportera påstådda brister hos mottagningsanordningar.

⁽¹⁾ EGT L 168, 10.7.1993, s. 1.

BILAGA II

INFORMATION SOM SKALL ANMÄLAS FÖRE ANKOMSTEN TILL HAMNEN I

(destinationshamn enligt artikel 6 i direktiv 2000/59/EG)

1. Fartygets namn, anropssignal och, i förekommande fall, IMO-identifieringsnummer:
2. Flaggstat:
3. Beräknad ankomsttid:
4. Beräknad avgångtid:
5. Föregående anlöpshamn:
6. Nästa anlöpshamn:
7. Senaste hamn där fartygsgenererat avfall avlämnats samt anlämningsdatum:
8. Avlämnar ni
 allt en del inget (*)
 avfall i mottagningsanordningar i hamnen?
9. Typ och mängd av avfall och rester som skall avlämnas och/eller som lagras ombord samt procentuell andel av den totala lagringskapaciteten

Om ni avlämnar allt avfall, fyll då endast i den andra kolumnen.

Om ni avlämnar en del eller inget avfall, fyll då i samtliga kolumner.

Typ	Avfall som skall avlämnas m ³	Maximal lagringskapacitet för avfall m ³	Mängd avfall som behålls ombord m ³	Hamn där återstående avfall kommer att avlämnas	Uppskattad mängd avfall som kommer att genereras mellan anmälan och nästa anlöpshamn m ³
1. Spilloljor					
Slam					
Slagvatten					
Andra (ange vilka)					
2. Fast avfall					
Matavfall					
Plast					
Annat					
3. Lastrelaterat avfall ⁽¹⁾ (ange vilket)					
4. Lastrester ⁽¹⁾ (ange vilka)					

⁽¹⁾ Får vara uppskattningar.

(*) Sätt ett kryss i tillämplig ruta.

Anmärkingar:

1. Denna information får användas vid hamnstatskontroll och för andra inspektionsändamål.
2. Medlemsstaterna kommer att besluta om vilka organ som skall få kopior av denna anmälan.
3. Denna blankett skall fyllas i, utom i de fall då fartyget omfattas av undantag enligt artikel 9 i direktiv 2000/59/EG.

Jag försäkrar att

ovanstående uppgifter är riktiga,

det ombord finns tillräcklig lagringskapacitet för att förvara allt avfall som genereras mellan anmälan och nästa anlöps-
hamn där avfallet skall lämnas.

Datum

Klockan

Underskrift.....
